

Bárcsak szót fogadtak volna!

2009. szeptember 1-jén egy gődi

család álete teljesen megváltozott. A 10 éves David és a 12 éves Annamária igazi állászatartás testvérek és barátok is. Egyszer nyáron a szünetben és dülönönként iskolaidőben is együtt szoktak játszani a barátaikkal. Amikor az első tanítási napon hazajártak az iskolából, Annamária becsomagolta nemcsak a saját, de állccse könyveit is. Anyukájuk hazáért a munkából, váltottak pár szót, megdicsőítte nagylányját, és nagyon büszke volt rá. Ő elment bevásárolni, a gyerekek pedig - ahogy máskor is szoktak - kimentek játszani egy kisfiával. Volt a közlben egy árs, bekerítlen á telek, ahová szüvesen mentek a környék gyerekei, az ottfelejtett homokdombba alagutat fúrni. Bár a felnőttek má sokszor figyelmeztették őket, hogy veszélyes lehet az a hely, ők mégis szerettek ott játszani. Sajnos ez a játék most tragédiával ért véget...

Az alagút

egyre mélyebb lett, és nagyon elágedettek voltak a "munkájukkal", a kőt kő ki is jött, sajnos Annamáriának már nem volt ideje... A hatalmas homoktömeg egyetlen pillanat alatt rázódult a kislányra... Esélye sem volt, hogy kimeneküljön! A testvére, és a barátja azonnal elkezdte kikaparni, de a kőt gyerek egytá is kevés volt egy ársi homokkupaccal szemben... Segétségekre sem volt idejük, inkább kőbeesetten menteni próbálták Annamáriát... A szomszédos boltban hamar a segétségre siettek, de a kőt hálgy is csak nehezen boldogult... egy arra járó férfi megállt az autójával, és végül neki sikerült kiszabadítania... Az a néhány perc ráknak tűnt, és súlyos következményekkel járt! Végre a mentő is odaért, és azonnal áralesztették, de reménytelennek tűnt a helyzet. Mentőhelikopterrel szállították kórházba, közben még egyszer áralesztették a kislányt. Ekkor hívott engem az anyukája, aki nemcsak munkatársam, hanem nagyon jó barátnőm is.

Dél előtt,

amikor együtt dolgoztunk, azt kérdezte tőlem: "Ugye, nélatok szombat van istentisztelet? Ágy dnttem, hogy szeretnék járni a gyerekekkel a gyülekezetekbe!" Néhány ársal kő több pedig azért hívott kőbeesetten, hogy imádkozzunk a kislányért, mert ismét ára kellett lesztenie!

A baleset óta

eltelt több mint három nap. Voltak kőbeesítő, és reményt keltő időszakok. Tábszár kellett műteni az agyát, és most is éppen egy műtét vár rá.

Nem tudjuk, mi

az árs akarata, és ezzel az anyukája is tisztában van. Azt is tudja, hogy az orvostudomány mai állása szerint nincs esélye, hogy meggyógyuljon a kislánya. Ami eddig

tártható velem, azt a sok "éztársaságot", visszajelzéseket Annamáriaért, csodákat
 Őli meg, Ős segéti őt a fejlődésben, amennyire tőle telik, talán még erejét
 feláldoz. Sajnos a család nagyon nehéz anyagi körülmények között, Ős a
 baleset óta a helyzetük csak romlott. Készen állnak a
 fejlesztő kezelésekkel nagyon sokat javíthatnak Annamária állapotán. A
 határozatát követően minden nap masszázst Ős rehabilitációs konduktor jár a kislányhoz,
 melyek óta alkalmanként 5000
 Ft. Ez nagyon megerőltető a család számára. Arról is szó
 van, hogy 2-3 héten át hazaengedik. Ez azonban sajnos további
 költségekkel jár, hiszen a kórházban lévő gyógyászati segédeszközök megvásárlására
 lesz szükség, mint például a dekubitusz matrac vásárlása. Bízunk abban, hogy a
 sok "éztársas" csodát, még tovább fogja követni, Ős szeretnénk hozzájárulni ehhez.
 Imával, járással, megőrtéssel, Ős lehetőségeinkhez köpest anyagiakkal is.

Á

Simon Lászlónak

Á
 Á

"Éztársas annak az embernek, aki kénytelenül...
 Osztozik a szegényeknek; igazsággal megmarad mindvégig." (Zsolt
 112:5, 9)

Á

Szeretettel szólunk
 fel minden testvért, aki számára győnekei Őrzi Ős teheti, támogassa Annamáriaért!
 Bármilyen mértékű adományt nagyon hálásak lennénk.

Adományaitokat az alábbi
 bankszámlára kérjük "Éztársas Annamária
 Gyógyászati Központ" megjegyzéssel:

ADRA
 Alapítvány Segélyezési alap

OTP BANK:
 11707024-20430928-00000000